

РЕШЕНИЕ

№ 7621

гр. София, 05.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 20.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **8676** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.144 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на Б. Н. П., против Решение на Управителния съвет на Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране /УС на КИИП/ от заседание, проведено на 29.03.2019г., обективизирано в Протокол № 155, в частта по т.1, с което му е отказано вписване в Регистъра на проектантите с пълна проектантска правоспособност към секция ВС-ПБ.

В жалбата де навеждат доводи за незаконосъобразно като постановено в нарушение на административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби.

Ответникът - УС на КИИП, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждане на направените за производството разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище.

Административен съд-София град, след като се запозна с приложените по делото писмени доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със заявление до Председателя на УС на КИИП, жалбоподателят е поискал да бъде вписан в регистъра на проектантите с пълна проектантска правоспособност към секция „Водно строителство-Пожарна безопасност“. При спазване на разпоредбите на чл.12, ал.2 от ЗКАИИП, към заявлението са приложени изискуемите документи.

След проверка на приложените документи, на 29.03.2019г. е проведено заседание на УС на КИИП, обективизирано в протокол № 155, с който в частта по т.1 е гласуван

отказ за вписване в регистъра на проектантите с пълна проектантска правоспособност към секция "ВС-ПБ", като мотивите са липса на вписване в регистъра на проектантите с ограничена проектантска правоспособност по съответната специалност, както и липса на необходимия стаж, съгласно разпоредбите на чл.7, ал.5 от ЗКАИИП. Решението на УС на КИИП е оспорвано от Б. П. по административен ред пред Контролния съвет, който в законоустановения срок се е произнесъл с решение от 21.06.2019г., обективизирано в протокол № 6 от същата дата.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът прави своите правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения преклузивен срок, от лице активно легитимирано да оспорва като адресат на акта, поради което съдът намира същата за ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения :

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.13, ал.1 от ЗКАИИП, в рамките на предоставената му от закона компетентност.

Спазени са изискванията на чл.59, ал.2 от АПК относно форма и съдържание като в него се съдържат мотиви и разпоредителна част.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, което да е довело до ограничено правото на защита на оспорващия и да е препятствал възможността му адекватно да я организира. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушение, при наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

При постановяване на оспорвания административен акт съдът намира, че същият е издаден при спазване на материално правните разпоредби, уреждащи вписването в регистрите на проектантите с пълна проектантска правоспособност.

Между страните не е спори, че оспорващият е завършил А. на МВР, ОКС „магистър“, ПК „инженер по пожарна и аварийна безопасност“. За да постанови своя акт, административният орган е приел в мотивите си, че към момента на подаване на заявлението, оспорващият не притежава ограничена проектантска правоспособност, тъй като ограниченията съществуващи в ЗМВР, който закон е регулирал служебните му правоотношения, забраняват предоставянето на проектантски услуги.

Според дефиницията, дадена с § 1, т. 1 от ДР на ЗКАИИП, "проектант" е физическо лице, притежаващо диплома от акредитирано висше училище с професионална квалификация "архитект", "ландшафтен архитект", "урбанист", "строителен инженер" или "инженер" с образователно-квалификационна степен "бакалавър" или "магистър", вписано в съответния регистър на Камарата на архитектите, съответно на Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране, както и лице с призната проектантска правоспособност при условията и по реда на чл. 10 и 11, което има право да изработва устройствени схеми, планове и инвестиционни проекти в съответствие с придобитата правоспособност.

Понятието "пълна проектантска правоспособност" е въведено с разпоредбите на ЗКАИИП обн. ДВ бр. 20/03 г. Това е законът, който следва да уреди условията и редът за оправомощаване и регистрация на лицата, упражняващи технически контрол на конструктивната част на инвестиционните проекти. Именно този закон въвежда регистри за ограничена и пълна проектантска правоспособност и вписването във

втория регистър е законово обусловено от наличието на вписване в първия. Вписването в регистрите за проектантска правоспособност е в изключителна компетентност на Управителния съвет на съответната камара, поради което искането за положително произнасяне по същество по заявлението за вписване не намира опора в доказателствата по делото. Изложеното налага извода, че за да придобие едно лице пълна проектантска правоспособност на първо място е необходимо да е проектант, т.е. по отношение на него да са налице предпоставките на § 1, т. 1 от ДР на ЗКАИИП и на следващо място да отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 5 от ЗКАИИП и чл. 4, ал.1 от Наредба 2 за проектантската правоспособност на инженерите, регистрирани в КИИП, публикувана в интернет страницата на КИИП. Съгласно чл. 7, ал.5 от ЗКАИИП проектантите с ограничена проектантска правоспособност могат да придобият пълна проектантска правоспособност, ако имат стаж по специалността в две алтернативно предвидени хипотези: 1) две години като служители по трудов договор с проектант с пълна проектантска правоспособност, или 2) четири години като проектанти на свободна практика или като служители по служебно правоотношение или по трудово правоотношение на основен трудов договор на длъжност, за която се изисква съответното образование. В нормата на чл. 4, ал. 1 от Наредба 2 за проектантската правоспособност на инженерите, регистрирани в КИИП е предвидено, че инженери, които отговарят на изискването за съответната придобита образователно-квалификационна степен на чл. 3 от Наредбата и са вписани в регистрите на КИИП като проектанти с ОПП, могат да придобият ППП, ако имат проектантски стаж по специалността: 1) две години по трудов договор на длъжност проектант в организационна структура/Проектантско Бюро, в състава на която има проектант/и с ППП от същата специалност; 2) четири години като: а) проектанти на свободна практика, в съответствие с §1, т. 7 от Допълнителните разпоредби на ЗКАИИП; б) служители на основен трудов договор по служебно или трудово правоотношение на длъжност, за която се изисква образование, съответстващо на професионалната квалификация и придобита специалност, съгласно чл. 1, ал. 1 и придобитата ПП. Налице е противоречие на тази разпоредба с нормативния акт от по-висока степен, доколкото с нея се допуска придобиване на пълна проектантска правоспособност при две години стаж по трудов договор на длъжност проектант в организационна структура/Проектантско Бюро, в състава на която има проектант, а нормата на чл. 7, ал.5, т.1 от ЗКАИИП изисква 2-годишният стаж да е придобит по трудов договор, сключен с проектант с пълна правоспособност, поради което следва да се приложи разпоредбата на ЗКАИИП. С други думи казано, за да се признае ППП, заявителят следва да има вече придобита ограничена проектантска правоспособност и съответния изискуем стаж по специалността. Само натрупаният стаж не е достатъчно основание за придобиване на ППП, ако лицето не е придобило преди това ОПП. Именно ограничената проектантска правоспособност е едно от условията за придобиване на ППП. Тълкуването на цитираните разпоредби показва, че за стаж по смисъла на чл. 7, ал.5 следва да се приеме стажът, натрупан след придобиване на ОПП. Натрупаният преди това стаж се взема предвид в хипотезата на чл. 7, ал.2 от закона.

В случая несъмнено жалбоподателят непритежава такова качество, тъй като е неписан в регистъра на КИИП на проектантите с ОПП, както и изискуемия по закон стаж, поради което съдът приема, че жалбата е неоснователна и като такава следва се отхвърли.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 от АПК, оспорващият следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноси в размер на 500 /петстотин/ лева, представляващи адвокатско възнаграждение, своевременно поискани до приключване на устните състезания.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, Административен съд-София град, II-ро отделение, 28-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Н. П., против Решение на Управителния съвет на Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране /УС на КИИП/ от заседание, проведено на 29.03.2019г., обективирано в Протокол № 155, в частта по т.1.

ОСЪЖДА Б. Н. П., ЕГН [ЕГН] да заплати на Камара на инженерите в инвестиционното проектиране деловодни разноси в размер на 500 лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: